

■ **BIBLIOGRÁFIA**

2012. szeptember–október (Micskei-Kőrös Kata) **100**

Számunk szerzői **123**

Lapszámunk borítóján P. Szathmáry István grafikája látható.

Lapunk megjelenését támogatták:

KÖZIGAZGATÁSI ÉS IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM

SZEMLE

Buda Ferenc

VÁLTÓKON ÁT

Robog a vonat,
közelít a korai este.

Vas villanyoszlopok visszafelé suhanó
függőlegesei:
egy-egy hangtalan, fájdalom nélküli
ütés a halántékra.

Föl kell figyelnem rá:
nem kattognak, nem zakatolnak
a vonatkerekek,
csak a futtában odahagyott állomások
hirtelen fölszaporodott sínparain átbogva
jelzi egy-két sietős, aritmiás döccenés:
váltókon át visz az út.

Fénysorok forduló, továbbilegő horizontja
közeleg s elmaradozik.

Lassít a vonat.
Megáll.

Ráhúz a fék.

Ám aztán újraindul.

Alkonyra éj nyomul –
sűrű, félfolyós, fekete
űrbéli üstből szerteömlött,
kihülő szilvalekvár.

Vagy inkább bodza? Meggy?
 Áfonya?
 Gyalogszeder?

Illata nincs,
 ízét nem érzem.

Elszenderülök.

Egyszer majd megérkezünk
 valahová.

Forrás, 2012/9.

Buda Ferenc 1936-ban született Debrecenben. Verset ír, műfordítással foglalkozik. József Attila- és Kossuth-díjas.

Korpa Tamás

AZ ARC ÉJSZAKÁJA

Visky Andrásnak

az ajak ez a puha gerinc, pehelysúlyú
 az arcon, ahogy az áll és az orr között
 elvan, a száj, hanyag bányatóként. kopognak
 a lépcsőház keramitkockáin a szavak.
 idős vagy, kérdezi a száj és sztreccsesen
 rándul, lebukik az arccal a körbeárkolt
 szokatlan vízben. az ajak bordó facér
 köpenye a szájnak, a nyelv maszkja,
 tenyérrnyi telken konokul siklik az íz
 a nyelven, az erek fekete rácsán, nyálunk
 veszi körbe, és pajzsra emelve kérdi tőle,
 idős vagy? nem idős az íz a habkönnyű
 nyelven. a nyelv masszázsa a testnek,
 komplett wellness, fűzöld szauna egy
 kalinka-fehér liget szélén. a sötétedés
 lerövidíti a táplálékláncot, tudja az íz.
 egy liget íze sok mindent tud az anyagról.
 idős vagy? kérdezi a szem, és könnyörtelenül
 pislog. az arc éjszakáját zivatar mossa fel.
 az egyedüllét, mint egy torokra csavart, frissen
 vasalt sál, melyet korábban valaki lassan leejtett,
 de vékony profilját egy szemöldök csorgó árnyékával
 még belengte. apánk, ez a Kardinális Kérdés,
 mintha lassított felvételen járna, árnyékát
 maga előtt dobálva a vérpettyes szélben.
 mintha túlérzékeny retinába öltözött volna,
 mely a liget citromsárga fényétől bevérzett.
 apánk, ez a bokáig alvadt, zárkózott, de brutális
 mondat. az áll és a szakáll körbefolyja a száj
 felizgatott vonalait. datolyabarna filterként
 áznak arcában a szemek. intenzív, fekete a hajnal,
 mint egy emlékezetvesztés.

Alföld, 2012/9.

■ Korpa Tamás 1987-ben született Szendrőn. Verset ír.